

Sygn. akt V K 120/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Merska

Protokolant – Marta Kornacka

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniach 4 października 2018 r., 20 listopada 2018r., 28 grudnia 2018r, 16 maja 2019r, na rozprawie sprawy **M. S. (1)**

urodzonego (...) w W.

syna Z. i G. z d. W.

oskarżonego o to, że: W dniu 03 marca 2017 roku w O. i W. działając w celu udaremnienia wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, Wydział V Gospodarczy, w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt VGNC-3835/16/S z dnia 28 czerwca 2016 roku, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 17 lutego 2017 roku nakazującego zapłatę 2.429,73 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia 10 grudnia 2014 roku i kosztami procesu w kwocie 942 zł na rzecz wierzyciela M. F., darował składniki swojego majątku zagrożone zajęciem w ten sposób, że umową cesji wierzytelności przeniósł na swoją siostrę K. S. wierzytelność przysługującą mu od Z. Z. (2) w wysokości 100 000 zł na podstawie prawomocnego wyroku zaocznego wydanego przez Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny, sygn. akt IC 460/16 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 13 lutego 2017 roku, udaremniając w ten sposób zaspokojenie swojego wierzyciela M. F., działając na jego szkodę

tj. o czyn z art. 300 §2 kk

1. Oskarżonego **M. S. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu.
2. Kosztami postępowania obciążą Skarb Państwa.

Sygn. akt VK 120/18

UZASADNIENIE

M. S. (1) (dalej M. S. (1)) został oskarżony o to, że w dniu 03 marca 2017 roku w O. i W. działając w celu udaremnienia wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, Wydział V Gospodarczy, w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt VGNC-3835/16/S z dnia 28 czerwca 2016 roku, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 17 lutego 2017 roku nakazującego zapłatę 2.429,73 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia 10 grudnia 2014 roku i kosztami procesu w kwocie 942 zł na rzecz wierzyciela M. F., darował składniki swojego majątku zagrożone zajęciem w ten sposób, że umową cesji wierzytelności przeniósł na swoją siostrę K. S. wierzytelność przysługującą mu od Z. Z. (2) w wysokości 100 000 zł na podstawie prawomocnego wyroku zaocznego wydanego przez Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny, sygn. akt IC 460/16 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 13 lutego 2017 roku, udaremniając w ten sposób zaspokojenie swojego wierzyciela M. F., działając na jego szkodę tj. o popełnienie czynu kwalifikowanego z art. 300 §2 kk.

Na podstawie dowodów przeprowadzonych w toku rozprawy głównej ustalono następujący stan faktyczny:

M. S. (1) wspólnie z ojcem Z. S. (1) na podstawie umowy z 2013r przejęli spółkę – Biuro Ochrony Mienia i Osób (...) spółka jawna od poprzednich wspólników - M. K. (2) i Z. Z. (2). Ze spółki wystąpili M. K. (2) i Z. Z. (2), zaś Z. S. (1) i M. S. (1) na rzecz każdego z nich mieli solidarnie zapłacić kwoty po 217.675,75zł. Z. S. (1) i M. S. (1) zapłacili na rzecz poprzednich właścicieli jedynie po 30.000zł w dniu 10.10.2013r. (z uzasadnienia wyroku VK 172/16 – k. 119 – 130).

M. K. (2) i Z. Z. (2) wezwali Z. S. (1) i M. S. (1) w dniu 6.11.2013r do zapłaty pozostałej należności, ale wezwanie to pozostało bez odpowiedzi (dane z akt VK 172/16 dot. skazania Z. S. (1) za czyn z art. 300§2kk). Ponieważ byli współnicy i obecni nie mogli dojść do porozumienia co do wartości spółki, jej majątku, z obu stron zostały zainicjowane postępowania cywilne przed Sądem Gospodarczym w Olsztynie. Na skutek pozwu wniesionego przez M. S. (1) dnia 20.07.2016r Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny wyrokiem zaocznym z dnia 07.02.2017r uwzględnił roszczenie i zasądził na jego rzecz od pozwanego Z. Z. (2) kwotę 100.000zł – akta IC 460/18 k. 140. Wyrok zaoczny uprawomocnił się dnia 15.03.2017r – k. 150 w/w akt. Tytuł wykonawczy wydano K. S. jako następcy powoda dnia 20.04.2017r – k. 140 w/w akt. M. S. (1) umową cesji z dnia 03.03.2017r przeniósł tę wierzytelność na siostrę K. S. ze względu na to, że już wówczas mieszkał i przebywał za granicą, nie mógł sam osobiście zajmować się sprawami sądowymi i urzędowymi (k. 61 – 64). Umowa została podpisana przed notariuszami w G. i K. – k. 63, 64, zaś negocjowana między stronami w W.. Tytułem zabezpieczenia wierzytelności została wpisana hipoteka na nieruchomości Z. Z. (2) – zeznania K. S. k. 203v - 204, wyjaśnienia oskarżonego k. 203, 270 – 270v, odpis postanowienia k. 142.

M. S. (1) w styczniu 2016r wyjechał za granicę do Anglii, gdzie mieszkał i pracował, a spółką zajmował się jego ojciec – Z. S. (1) – wyjaśnienia oskarżonego k. 203, 270 – 270v, zeznania świadków Z. S. (1) i K. S. k 203 – 204. Stosownego pełnomocnictwa notarialnego M. S. (1) udzielił ojcu 16.02.2014r – k. 56 - 59. Pełnomocnictwo to zawierało również upoważnienie do zawierania umów handlowych.

W tym czasie spółka zawierała umowy o dostawę różnych sprzętów, materiałów potrzebnych do jej działalności w tym również umowę z M. F. firmą (...) – k. 9. Jak wynika z faktury VAT (...) dnia 25.11.2014 nastąpiła sprzedaż przedmiotów na rzecz firmy – Biuro Ochrony Mienia i Osób (...) sp.j. Z. S. (1) i M. S. (1), na kwotę 3459,62zł płatną w terminie do dnia 09.12.2014r. Ponieważ nie nastąpiła całkowita zapłata za towar, M. F. wystąpił z pozwem przeciwko Biuro Ochrony Osób i Mienia (...) sp. j. Z. S. (1) i M. S. (1), a Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie Wydziale V Gospodarczym powództwo uwzględnił w całości – k. 27, akta sprawy sygn. VGNe 3835/16/S. Z akt sprawy wynika, iż zamówienie było złożone za pośrednictwem poczty e-mail – k. 14 – 16, zeznania świadka M. F. k. 260v - 261. Przesyłkę z towarem doręczono dnia 26.11.2014r na adres W., ul. (...) – k. 17, a przesyłkę odebrał M. – nazwisko nieczytelne – k. 18. Z treści e-mail k. 22 wynika, iż to K. S. (siostra M. S. (1)) była wzywana do uregulowania należności. Odpis nakazu zapłaty nie został skutecznie doręczony M. S. (1) – k. 36. Zarządzeniem z dnia 21.10.2016r na podstawie art. 139§1 kpc korespondencję dla strony pozwanej uznano za skutecznie doręczoną dnia 23.09.2016r – k. 41 akt w/w. Tytuł wykonawczy wydano wierzycielowi dnia 24.10.2016r – k. 27 w/w akt.

Wniosek o wszczęcie egzekucji należności wierzyciel złożył dnia 09.11.2016r – akta Km 655/2016, a dotyczył Biura Ochrony Mienia i Osób (...) sp. jawnej Z. S. i M. S.. Z protokołu komornika k. 14 w/w akt wynika, iż pod adresem W., ul. (...) spółka jawna (...) nie prowadzi żadnej działalności. Wniosek o rozszerzenie egzekucji na dłużników – Z. S. (1) i M. S. (1) pełnomocnik wierzyciela złożył w lutym 2017r – k. 21 – 23. Korespondencja dla M. S. (1) została doręczona do rąk jego matki dnia 09.03.2017r na adres W., ul. (...) – k.27 w/w akt. Z ustaleń komornika w dniu 18.05.2017r wynika, że M. S. (1) nie mieszka w W. tylko w G. – k. 37 w/w akt.

Dnia 18.09.2016r wierzyciel – M. F. złożył do Sądu Rejonowego w Giżycku I Wydziału Cywilnego wniosek o nakazanie dłużnikom – Z. S. (1) i M. S. (1) - wyjawienia majątku – sygn. akt ICo 831/17. Wezwanie na rozprawę dla M. S. (1) odebrał Z. S. (1) – k. 19 w/w akt. Na rozprawie dnia 17.11.2017r M. S. (1) poinformował Sąd, że od stycznia 2015r mieszka w Anglii.

Dnia 03.01.2018r do Prokuratury Rejonowej w Giżycku wpłynęło zawiadomienie pokrzywdzonego M. F. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez Z. S. (1) i M. S. (1) – art. 300§2kk i K. S. – art. 18§3kk w zw. z art. 300§2kk.

Dnia 15 maja 2018r pomiędzy M. F. a Z. S. (1) i M. S. (1) została zawarta ugoda odnośnie spłaty całej należności w kwocie 6161,66zł – k. 196, a należność uiszcza przelewem bankowym K. S. dnia 15.05.2015r – k. 197. Pismem datowanym na dzień 16.05.2018r M. F. cofnął zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez dłużników k. 201.

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny, wynika z dokumentów załączonych do akt sprawy jak również z akt o sygn. VGNC 3835/16/S upr. Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia Wydziału Gospodarczego, ICo 831/17 tut. Sądu, Km 655/2016 Komornika Sądowego w W., IC 460/16 Sądu Okręgowego w Olsztynie. Zeznania świadków jak również wyjaśnienia oskarżonego potwierdzają ustalenia faktyczne, zatem Sąd ocenił je jako wiarygodne.

Oskarżony M. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wyjaśniając, iż nie miał świadomości że ciąży na nim jakikolwiek dług, sprawami firmy zajmował się jego ojciec, a on sam wyjechał do Anglii żeby tam pracować. Natomiast umowę cesji wierzytelności zawarł z siostrą K. S., żeby to ona zajmowała się postępowaniem związanym z wyegzekwowaniem należności. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego ponieważ potwierdzają je dowody zgromadzone w aktach spraw. Na pewno M. S. (1) nie otrzymał odpisu nakazu zapłaty, przyjęto fikcję doręczenia. To nie on dokonywał zamówienia z firmy (...), nie z nim było negocjowane i nie on był wzywany do zapłaty należności. Korespondencja była kierowana do K. S.. M. S. (1) udzielił pełnomocnictwa ojcu – Z. S. (1), który zajmował się prowadzeniem firmy. M. S. (1) figurował jako współnik, ale w istocie nie miał żadnego wpływu na jej działalność, kontrakty, zamówienia i płatności.

Odpowiedzialności karnej za popełnienie czynu kwalifikowanego z art. 300§2kk podlega ten, kto, w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego, udaremnia lub uszczupla zaspokojenie swojego wierzyciela przez to, że usuwa, ukrywa, zbywa, darowuje, niszczy, rzeczywiście lub pozornie obciąża albo uszkadza składniki swojego majątku zajęte lub zagrożone zajęciem, bądź usuwa znaki zajęcia. Przedmiotem ochrony jest uczciwy i rzetelny obrót gospodarczy. Przestępstwo kwalifikowanego z § 2 godzi w powagę orzeczeń sądu lub innych organów państwowych. Przestępstwo to można popełnić jedynie z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim, jest to przestępstwo kierunkowe. Natomiast w realiach niniejszej sprawy zdaniem Sądu nie sposób przypisać M. S. (1) zamiaru popełnienia przestępstwa kwalifikowanego z art. 300§2kk w sytuacji gdy nawet nie miał świadomości, że zapadło wobec niego jakiegokolwiek orzeczenie, w którym został zobowiązany do zapłaty określonej kwoty pieniędzy. Wystarczy porównać daty – wydania nakazu zapłaty, udzielenia pełnomocnictwa ojcu, zamówienia przedmiotów u pokrzywdzonego, wyjazdu oskarżonego, aby dojść do wniosku że nie można wysnuć wniosku iż oskarżony w ogóle popełnił takie przestępstwo. Poza tym zaraz po tym, kiedy dowiedział się, że toczy się postępowanie egzekucyjne – doszedł do porozumienia z pokrzywdzonym i zapłacił wspólnie z siostrą całą należność. Choćby już to zachowanie M. S. (1) świadczy o tym, że jego zamiarem nie było unikanie zaspokojenia wierzyciela.

Z tych względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, zaś rozstrzygnięcie o kosztach postępowania oparł na treści art. 632 pkt 2 kpk.